

Sygn. akt X P 106/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., 6.09.2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieście Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W. w składzie:

Przewodniczący SSR Alicja Rudnicka

Protokolant Dominika Gorząd

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa (pозwanego wzajemnego) **M. S.**

przeciwko pozwanej (powódce wzajemnej) **K.S. M. w. W.**

o sprostowanie świadectwa pracy

I. prostuje świadectwo pracy wystawione powodowi M. S. przez stronę pozwaną K.S. M. w. W. z dnia 31 grudnia 2012 r. w ten sposób, że w punkcie 6 wykreśla zdanie: „Pracodawca kwestionuje wskazane przez pracownika przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia; odmawia zapłaty odszkodowania przewidzianego w art. 55 § 1¹”;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. oddala powództwo wzajemne K.S. M. w. W.;

IV. nakazuje stronie pozwanej (powódce wzajemnej) K.S. M. w. W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia) kwotę 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy;

V. nie obciąża powoda (pозwanego wzajemnego) kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej (powódki wzajemnej).

Sygn. akt X P 106/13

UZASADNIENIE

Powód (pозwany wzajemnie) M. S. wniósł do tut. Sądu w dniu 22 stycznia 2013 r. (data stempla pocztowego) pozew przeciwko K. S. M. we W. o sprostowanie świadectwa pracy:

- w ust. 2 poprzez wykreślenie niezgodnych ze stanem faktycznym uwag dotyczących okresu zatrudnienia, tj. treści „(do dnia 20-12-2012r.)”,
- w ust. 6 poprzez wykreślenie w całości zawartej tam treści oświadczenia strony pozwanej (powódki wzajemnej) jako niezgodnej z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 15 maja 1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania,

- poprawne podpisanie dokumentu przez właściwą reprezentację pracodawcy zgodną z danymi zawartymi w rejestrze sądowym i w zgodzie z postanowieniami § 49 statutu strony pozwanej (powódki wzajemnej)

a także o zasądzenie od strony pozwanej (powódki wzajemnej) na rzecz powoda (pozwanego wzajemnie) zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód (pozwany wzajemnie) podniósł, iż był zatrudniony u strony pozwanej (powódki wzajemnej) w okresie od dnia 01 października 2008 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. na stanowisku Prezesa Zarządu – Dyrektora pełniąc jednocześnie funkcję Prezesa Zarządu Spółdzielni. W dniu 7 stycznia 2013 r. powód (pozwany wzajemnie) otrzymał świadectwo pracy, w treści którego wskazano, że stosunek pracy został rozwiązany z dniem 31 grudnia 2012 r., zaś w ust. 2, iż okres zatrudnienia na zajmowanym stanowisku dobiegł końca w dniu 20 grudnia 2012 r. Jednocześnie – zdaniem powoda (pozwanego wzajemnie) – strona pozwana (powódka wzajemna) rażąco naruszyła postanowienia rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 15 maja 1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania albowiem zawieranie w treści świadectwa pracy ocen i uwag pracodawcy dotyczących pracownika jest niedopuszczalne i niewłaściwe.

Powód (pozwany wzajemnie) poddał także pod wątpliwość, czy świadectwo zostało podpisane przez osobę właściwie do tego umocowaną zgodnie z postanowieniami Statutu Spółdzielni, przepisami ustawy Prawo spółdzielcze oraz wpisem do KRS.

W dniu 7 stycznia 2013 r. powód (pozwany wzajemnie) wystąpił do strony pozwanej (powódki wzajemnej) o sprostowanie świadectwa pracy w powyższym zakresie. Pismem z dnia 15 stycznia 2013 r. - doręczonym powodowi (pozwanemu wzajemnie) w dniu 18 stycznia 2013 r. – poinformowano go o braku podstaw do dokonania sprostowania w sposób wskazany przez powoda (pozwanego wzajemnie).

Strona pozwana (powódka wzajemna) – reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika – w dniu 18 marca 2013 r. złożyła odpowiedź na pozew wraz z pozewem wzajemnym. W odpowiedzi na pozew strona pozwana (powódka wzajemna) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda (pozwanego wzajemnie) kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, natomiast w ramach powództwa wzajemnego wniosła o sprostowanie świadectwa polegającego na zmianie zapisu ust. 3, w zakresie sposobu ustania zatrudnienia, poprzez stwierdzenie, że umowa o pracę uległa rozwiązaniu bez wypowiedzenia z winy pracownika (tj. ustalenie, że podane przez powoda w piśmie z dnia 27 grudnia 2012 r. przyczyny nie mogły być podstawą do rozwiązania umowy o pracę przez pracownika bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracodawcy) oraz o zasądzenie od powoda (pozwanego wzajemnie) na rzecz strony pozwanej (powódki wzajemnej) zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu strona pozwana (powódka wzajemna) w pierwszej kolejności potwierdziła, że powód był zatrudniony na stanowisku Prezesa Zarządu – Dyrektora na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 1 października 2008 r. Jednocześnie wskazała, że w dniu 20 grudnia 2012 r. powód (pozwany wzajemnie) w trakcie obrad Rady Nadzorczej strony pozwanej złożył pisemną rezygnację z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu, która w ocenie strony pozwanej (powódki wzajemnej) skutkowałą wygaśnięciem członkostwa powoda (pozwanego wzajemnie) w Zarządzie z dniem 20 grudnia 2012 r. Po rezygnacji powód (pozwany wzajemnie) stał się pracownikiem podległym bezpośrednio osobie pełniącej obowiązki Prezesa Zarządu – Dyrektora. Zaś zgodnie z uchwałą Zarządu z dnia 28 grudnia 2012 r. osobą wyznaczoną do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy była E. Ś..

W dalszej części uzasadnienia, strona pozwana (powódka wzajemna) wskazała również, że po złożeniu rezygnacji powód (pozwany wzajemny) stawiał się do pracy w dniu 21 grudnia 2012 r., przy czym już od 24 grudnia 2012 r. nie był obecny w miejscu zatrudnienia, a w dniu 27 grudnia 2012 r. złożył w siedzibie strony pozwanej (powódki wzajemnej) oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2012 r., które to rozwiązanie w ocenie strony pozwanej (powódki wzajemnej) było nieuzasadnione.

Strona pozwana (powódka wzajemna) wyjaśniła, iż w ust. 2 świadectwa pracy z dnia 31 grudnia 2012 r. w nawiasie określiła faktyczny czas pełnienia przez powoda (pozwanego wzajemnie) funkcji Prezesa Zarządu, bowiem w dniu 20.12.2012 r. złożył on rezygnację z pełnienia przedmiotowej funkcji i od tego dnia nie pełnił żadnych związanych z nią czynności. Odnosząc się do ust. 6 wskazano, że zawiera on istotne informacje dotyczące faktycznego przebiegu rozwiązania stosunku pracy, a z danych ustalonych przez stronę pozwaną (powódki wzajemnej) wynikało, że powód (pozwany wzajemny) porzucił pracę, a pretekstem było nieprzyznanie premii w części lub w całości przez Radę Nadzorczą w kilku miesiącach drugiego półrocza 2012r. Faktyczną przyczyną zaś, dla której powód dążył do natychmiastowego rozwiązania stosunku pracy, zdaniem strony pozwanej (powódki wzajemnej), był fakt że w miesiącu grudniu 2012 r. wygrał on konkurs na stanowisko Prezesa Zarządu w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W., w której to został zatrudniony od stycznia 2013 r. na znacznie lepszych warunkach płacowych.

Jednocześnie - zgodnie z argumentacją strony pozwanej (powódki wzajemnej) przywoływana w pozwie regulacja art. 46 § 1 pkt 8 Prawa spółdzielczego ma zastosowanie jedynie do aktualnego członka zarządu, a nie do osoby która przestała być członkiem tego organu. Tym samym Rada Nadzorcza nie była kompetentna do dokonywania czynności związanych ze stosunkiem pracy wobec powoda (pozwanego wzajemnie).

W kolejnych pismach procesowych jak również w trakcie prowadzonej rozprawy strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (pozwany wzajemnie) M. S. był zatrudniony u strony pozwanej (powódki wzajemnej) K.S. M. w okresie od dnia 01 października 2008 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Strony ustaliły w podpisanej umowie wysokość wynagrodzenia powoda (pozwanego wzajemnie) na kwotę 4 600,00 zł brutto płacy zasadniczej, a średnie wynagrodzenie w ostatnim okresie czasu liczone jak ekwiwalent za urlop wynosiło 5 686,70 zł brutto.

Stosunek pracy między stronami uległ rozwiązaniu z dniem 31 grudnia 2012 r. wskutek złożonego przez powoda (pozwanego wzajemnie) oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 55 § 1¹ Kodeksu pracy.

Dowód:

Kserokopia umowy o pracę z dnia 01.10.2008 r. (k. 3)

Wyciąg z od 07 do 12.2012 uzyskany z 14 list

(k. 118)

Kartoteka płacowa (k.119-120)

Zaświadczenie z dnia 09.05.2013 r. (k. 12)

Przed rozwiązaniem stosunku pracy, tj. dnia 20 grudnia 2012 r. powód (pozwany wzajemnie) złożył stronie pozwanej (powodowi wzajemnemu) oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu K.S. M.. Jako przyczynę rezygnacji z pełnienia tej funkcji powód (pozwany wzajemnie) wskazał „brak możliwości rzeczowej, normalnej współpracy z Radą Nadzorczą, lekceważenie przez Radę Nadzorczą jej statutowych obowiązków oraz tolerowaniem działań szkodzących Spółdzielni przez drugiego członka Zarządu, które uniemożliwiają sprawne i racjonalne działanie Spółdzielni w interesie jej członków”. Rada Nadzorcza strony pozwanej (powódki wzajemnej) przyjęła rezygnację powoda (pozwanego wzajemnie).

Tym samym powód (pozwany wzajemnie) pełnił funkcję Prezesa Zarządu-Dyrektora we W. w okresie od dnia 01 października 2008 r. do dnia 20 grudnia 2012 r.

Tego samego dnia powód (pozwany wzajemnie) złożył wniosek o urlop wypoczynkowy w dniach: 24, 27, 28 i 31 grudnia 2012 r.

Dowód:

Kserokopia dziennika korespondencji (k. 84)

Kserokopia oświadczenia powoda z dnia 20.12.2012 r. (k. 86)

Kserokopia wniosku o urlop z dnia 20.12.2012 r. (k. 90)

Na skutek rezygnacji powoda (pozwanego wzajemnie) z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu – Dyrektora pozwana (powódka wzajemna) stanęła przed koniecznością uzupełnienia składu Zarządu. W tym celu Rada Nadzorcza podjęła następujące uchwały:

- nr (...)z dnia 24 grudnia 2012 r. na mocy której powołała A. P.do czasowego pełnienia funkcji Członka Zarządu K.S. M. w. W.oraz zawiesiła jego członkostwo w składzie Rady Nadzorczej na czas pełnienia przez niego tej funkcji.

- nr (...)z dnia 24 grudnia 2012 r. na mocy której E. Ś.objęła funkcję Pełniącego Obowiązki Prezesa Zarządu K.S. M. do czasu wyboru nowego Prezesa Zarządu.

W dniu 28 grudnia 2012 r. Zarząd K.S. M.w nowym składzie wybranym przez Radę Nadzorczą podjął uchwałę na mocy której upoważniono E. Ś.jako p.o. Prezesa Zarządu do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy w imieniu strony pozwanej.

Tegoż samego dnia złożono również wniosek o dokonanie zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym zgodnie z treścią podjętych uchwał. Na skutek tego wniosku E. Ś. została ujawniona w treści rejestru jako pełniący obowiązki Prezesa Zarządu, a A. P. jako członek Rady Nadzorczej oddelegowany do pełnienia funkcji członka Zarządu.

Dowód:

odpis aktualny KRS z dnia 11.01.2013 r.

(k. 27-29 i 88-89)

Uchwała nr (...) z dnia 28.12.2012 r.

(k. 30)

kserokopia wyciągu z protokołu Nr (...) z dnia 24.12.2012 r. (k. 31 i 87)

kserokopia protokołu nr (...) z zebrania Rady Nadzorczej z dnia 24.12.2012 r. (k. 85)

Uchwała Nr (...) z dnia 24.12.2012 r.

(k. 32)

Uchwała Nr(...) z dnia 24.12.2012 r.

(k. 33)

kserokopia wniosku do KRS z dnia

28.12.2012 r. (k. 34-35)

Strona pozwana (powódka wzajemna) w dniu 31 grudnia 2012 r. wydała powodowi (pozwanemu wzajemnie) świadectwo pracy.

W treści świadectwa wskazano okres zatrudnienia powoda (pozwanego wzajemnie) u strony pozwanej (powódki wzajemnej) od dnia 01.10.2008 r. do dnia 31.12.2012 r., z czego na stanowisku Prezesa Zarządu-Dyrektora K.S. M. powód (pozwany wzajemnie) pracował do dnia 20.12.2012 r. (pkt. 2)

Jako tryb rozwiązania stosunku pracy strona pozwana (powódka wzajemna) w pkt 3 podała rozwiązanie umowy o pracę przez pracownika bez wypowiedzenia w trybie art. 55 § 1¹ Kodeksu pracy.

W pkt 6 umieszczono zapis, iż pracodawca kwestionuje wskazane przez pracownika przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia i odmawia zapłaty odszkodowania przewidzianego w art. 55 § 1¹ k.p.

Świadectwo pracy zostało podpisane przez p.o. Prezesa Zarządu K.S. M. mgr inż. E. Ś..

Dowód:

kserokopia świadectwa pracy z dnia 31.12.2012 r. (k. 4, 15)

Jednocześnie pismem z dnia 31.12.2012 r. strona pozwana (powódka wzajemna) wezwała powoda (pozwanego wzajemnie) do zwrócenia wszystkich agend, dokumentów w formie papierowej i elektronicznej oraz spraw strony pozwanej (powódki wzajemnej). W podobnej treści strona pozwana (powódka wzajemna) wystosowała do powoda (pozwanego wzajemnie) pismo również w dniu 10.01.2013 r.

Powód (pozwany wzajemnie) pismem z dnia 07.01.2013 r. wniósł o sprostowanie otrzymanego świadectwa pracy w pkt 2 odnoszącym się do informacji o okresie zatrudnienia w charakterze Prezesa Zarządu - Dyrektora oraz w pkt 6 dotyczącym informacji uzupełniających. Powód (pozwany wzajemnie) argumentując wniosek wskazał, iż stosunek pracy ustał z dniem

31 grudnia 2012 r. a nie z dniem 20 grudnia 2012r. Nadto, zarzucił nieprawidłową treść świadectwa pracy oraz brak podpisania go przez uprawnioną do tego osobę.

Strona pozwana (powódka wzajemna) pismem z dnia 15 stycznia 2013 r. odmówiła sprostowania rzeczonoego świadectwa pracy wyjaśniając, iż w pkt 2 wpisała ona faktycznie zajmowane przez powoda stanowisko pracy, w nawiasie zaznaczając jedynie datę, kiedy przestał on pełnić funkcję Prezesa Zarządu. Co więcej, wskazano, że E. Ś., została wyznaczona do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy, a więc była uprawniona do podpisania świadectwa pracy wystawionego powodowi (pozwanemu wzajemnie).

Dowód:

kserokopia świadectwa pracy z dnia 31.12.2012 r. (k. 4, 15)

kserokopia pisma z dnia 07.01.2013 r. (k. 5)

kserokopia pisma z dnia 15.01.2013 r. (k. 6)

kserokopia pisma z dnia 31.12.2012 r. (k. 91)

kserokopia pisma z dnia 10.01.2013 r. (k. 93-94)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie, zaś powództwo wzajemne należało oddalić w całości.

Sąd dokonując powyższych ustaleń faktycznych oparł się przede wszystkim na dowodach z dokumentów, zaferowanych przez obie strony niniejszego postępowania. Sąd dał wiarę w całości przedstawionym dokumentom, albowiem nie powziął żadnej wątpliwości co do ich autentyczności lub wiarygodności, jak również nie były one kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania (również przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika).

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powód (pozwany wzajemnie) zachował terminy do wniesienia żądania o sprostowanie świadectwa pracy.

Zgodnie z art. 97 § 2¹ k.p., pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy.

W niniejszej sprawie, pismo strony pozwanej (powódki wzajemnej) o odmowie sprostowania świadectwa pracy powód (pozwany wzajemnie) otrzymał w dniu 18 stycznia 2013 r., natomiast pozew do sądu został przez niego złożony w dniu 22 stycznia 2013 r. (data stempla pocztowego).

Powód (pozwany wzajemnie) wprawdzie złożył pozew zawierający braki formalne, lecz zgodnie z zobowiązaniem przewodniczącego uzupełnił te braki w wyznaczonym terminie, zatem należy uznać, że zachował terminy przewidziane przepisem art. 97 § 2¹ k.p.

Odnosząc się merytorycznie do żądania pozwu, należy wskazać, że zgodnie z art. 97 k.p. w przypadku rozwiązania stosunku pracy pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi świadectwo pracy; § 2 tego przepisu stanowi jakie informacje w świadectwie pracy podać należy, a jakie informacje należy w nim zamieścić na żądanie pracownika.

Świadectwo pracy jest dokumentem o ściśle określonej treści, poza którą pracodawca nie może wykroczać. Na treść świadectwa pracy składają się dwa rodzaje informacji: informacje, które pracodawca ma obowiązek zawsze zamieścić w świadectwie pracy oraz informacje, które pracodawca ma obowiązek zamieścić, jeżeli pracownik wystąpi z takim żądaniem. Treść obowiązkowa nie została przez ustawodawcę w pełni sprecyzowana bowiem ustawodawca wymienił wśród elementów, które podać należy tzw. inne informacje określone jako niezbędne do określenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego.

Powyższe inne informacje zostały sprecyzowane w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15.05.1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu jego wydawania i prostowania. Wśród informacji, które podlegają zamieszczeniu w świadectwie pracy § 1 pkt 1a rozporządzenia została wymieniona podstawa prawna rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy.

W przedmiotowej sprawie powód (pozwany wzajemnie) wniósł o sprostowanie świadectwa pracy w pkt 2 i 6. W zakresie pkt 2 pozwany wniósł o wykreślenie daty umieszczonej w nawiasie, która wskazuje, że wykonywał on pracę Prezesa Zarządu – Dyrektora K.S. M. do dnia 20 grudnia 2012 r. W odniesieniu zaś do pkt. 6 powód (pozwany wzajemnie) wniósł o wykreślenie w całości sformułowania, że pracodawca kwestionuje wskazane przez pracownika przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia i odmawia zapłaty odszkodowania.

Sąd w pierwszej kolejności wziął pod uwagę zapis pkt 6 świadectwa pracy. Świadectwo pracy, na co zwraca uwagę K. K. (Prawo pracy i ubezpieczeń społecznych, Toruń 1997, s. 217-218), ma przede wszystkim umożliwić pracownikowi poszukiwanie innej pracy. Dlatego też jego treść jest ściśle reglamentowana regulacją art. 97 § 2 k.p. i przywołanego wyżej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej. Tym samym należy stwierdzić, że świadectwo ma zawierać informacje dla przyszłego pracodawcy, a nie ocenę dotychczasowej pracy pracownika.

Tymczasem kwestionowany przez powoda (pозwanego wzajemnie) zapis pkt 6 nie zawiera żadnej informacji, a jedynie ocenę zasadności przyczyny rozwiązania umowy przez powoda w trybie art. 55 § 1¹k.p. i niejako „na przyszłość” odmowę wypłaty odszkodowania przewidzianego w tymże przepisie.

Po pierwsze, wskazać należy że taki zapis pkt 6 nie może ostać się w konfrontacji z przepisami art. 97 § 2 k.p. i rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej. Regulacja prawna wskazuje jednoznacznie, iż w zakresie ustania stosunku pracy w świadectwie pracy należy podać jedynie informacje dotyczące trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy (art. 97 § 2 k.p.) oraz wymienić podstawę prawną takiegoż rozwiązania lub wygaśnięcia (§ 1 pkt 1a rozporządzenia). Informacje, zatem które mogą być w tym zakresie umieszczane w świadectwie dotyczą jedynie: wskazania trybu oraz odpowiedniej podstawy prawnej. Są to, zatem zapisy czysto informacyjne, podczas gdy treść zamieszczona przez stronę pozwaną (powódkę wzajemną) w pkt 6 świadectwa pracy ma charakter typowo ocenny.

Jednocześnie w tym miejscu nie sposób nie podnieść, że rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ k.p. jest skuteczne bez względu na to, czy wskazane przez pracownika przyczyny rzeczywiście występują. Ten sposób rozwiązania stosunku pracy powinien mieć zaś odzwierciedlenie w świadectwie pracy, poprzez przywołanie go wraz ze wskazaniem stosownej podstawy prawnej. Pracodawca może kwestionować wskazane przez pracownika przyczyny rozwiązania umowy jedynie w procesie o odszkodowanie przewidzianym w art. 61¹ lub 61² k.p., a w razie wstrzymania się z wypłatą odszkodowania przewidzianego w art. 55 § 1¹ zd. 2 k.p. - także w procesie wytoczonym przez pracownika o to odszkodowanie (wyrok SN z 4 marca 1999 r., I PKN 614/98, LexPolonica nr 334592, OSNAPiUS 2000, nr 8, poz. 310; OSP 1999, nr 11, poz. 208 z glosą M. Gersdorf; uchwała SN z 4 marca 1999 r., III ZP 3/99, LexPolonica nr 334359, OSNAPiUS 1999, nr 17, poz. 542). Pracodawca zatem może kwestionować zasadność rozwiązania umowy przez pracownika bez wypowiedzenia jedynie na drodze sądowej, a umieszczanie w tym zakresie zapisów w treści świadectwa pracy godzi w podstawowe prawa pracownika i może być przez niego kwestionowane, w sposób jaki uczynił to w niniejszej sprawie powód (pозwany wzajemnie).

Skoro zatem treść świadectwa pracy jest ściśle reglamentowana, a w przepisach prawa nie sposób znaleźć podstawy do umieszczenia tego typu zapisu, Sąd w pkt I wyroku sprostował świadectwo pracy powoda (pозwanego wzajemnie).

Odnosząc się do zasadności żądania pozwu w przedmiocie sprostowania pkt 2 świadectwa Sąd musiał ustalić od którego dnia powód (pозwany wzajemnie) przestał pełnić funkcję Prezesa Zarządu – Dyrektora i czy okoliczność ta może znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści świadectwa pracy.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe bezsprzecznie wykazało, że powód (pозwany wzajemnie) w piśmie z dnia 20 grudnia 2012 r. oświadczył, że z tym dniem rezygnuje z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu K.S. M.. Tego też dnia na zebraniu Rady Nadzorczej w drodze uchwały przyjęto złożoną rezygnację powoda (pозwanego wzajemnie). Tym samym złożone oświadczenie stało się skuteczne, a powód (pозwany wzajemnie) od dnia 21 grudnia 2012 r. nie pełnił już funkcji Prezesa Zarządu – Dyrektora.

Zgodnie z art. 97 § 2 k.p. w świadectwie pracy należy podać informacje dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk (...). Skoro zatem tytuł pkt 2 świadectwa pracy wprost odnosi się do rodzaju wykonywanej pracy w okresie zatrudnienia to zgodnie z przytoczoną regulacją Kodeksu pracy, zasadnym było umieszczenie informacji, iż powód (pозwany wzajemnie) pełnił funkcję Prezesa Zarządu – Dyrektora krócej niż trwał okres zatrudnienia. Przepis art.97 § 2 k.p. wprost przesądza o tym, iż podaje się informacje o „okresie i rodzaju wykonywanej pracy”, a nie tylko jej rodzaju jak to przedstawia w swej argumentacji powód (pозwany wzajemnie). Jednocześnie rezygnując z pełnienia funkcji i rozwiązując umowę o pracę w dwóch różnych terminach winien był się on liczyć z wiążącymi się z tym faktem konsekwencjami.

Biorąc pod uwagę okoliczności wskazane powyżej i regulację Kodeksu pracy Sąd nie podzielił argumentacji powoda (pозwanego wzajemnie) co do wysuniętego żądania sprostowania pkt 2 świadectwa pracy.

W zakresie w jakim powód (pozwany wzajemnie) kwestionował prawidłowość umocowania E. Ś. do podpisania świadectwa pracy wskazać należy w pierwszym rzędzie na regulację art. 3¹ § 1 k.p. zgodnie z którym za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką lub inna wyznaczona do tego osoba. Aby stwierdzić kto jest organem zarządzającym należało sięgnąć do regulacji § 52 ust. 1 pkt 12 Statutu K.S. M. zgodnie z którym do zakresu działania Zarządu należy podejmowanie uchwał w sprawach nie zastrzeżonych w Statucie dla innych organów Spółdzielni, a w szczególności zatrudnianie i zwalnianie pracowników. Jednocześnie zgodnie z § 8 ust. 3 Regulaminu Zarządu K.S. M. zatrudnianie i zwalnianie Prezesa Zarządu i Zastępcy Prezesa Zarządu zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, należy do kompetencji Rady Nadzorczej.

W związku z tym, że od dnia 20 grudnia 2012 r. powód (pozwany wzajemnie) - na skutek złożonego i przyjętego przez Radę Nadzorczą oświadczenia o rezygnacji - przestał pełnić stanowisko Prezesa Zarządu, to w istocie w kwestiach pracowniczych pozostał właściwy tylko i wyłącznie Zarząd, a nie jak było to do 20 grudnia 2012 - Rada Nadzorcza.

Następnie badając żądanie powoda (pozwanego wzajemnie) w tym zakresie należało wziąć pod uwagę, czy w istocie E. Ś. mogła podpisać świadectwo pracy w imieniu Zarządu strony pozwanej (powódki wzajemnej), a więc czy była ona właściwie umocowana.

W następstwie oświadczenia powoda (pozwanego wzajemnie) o rezygnacji z pełnienia funkcji Prezesa Zarządu - Dyrektora uchwałą Nr (...) z dnia 24.12.2012 r. Rada Nadzorcza powołała A. P. do czasowego pełnienia funkcji Członka Zarządu K. Spółdzielni Mieszkaniowej we W. oraz czasowo zawiesiła jego członkostwo w składzie Rady Nadzorczej na czas pełnienia przez niego w/w funkcji, zaś uchwałą Nr (...) z dnia 24.12.2012 r. zmieniła czasowo pełnioną przez E. Ś. funkcję z Zastępcy Prezesa na Pełniącego Obowiązki Prezesa Zarządu K. Spółdzielni Mieszkaniowej we W. do czasu wyboru Prezesa Zarządu.

Tak powołany Zarząd podjął uchwałę z dnia 28.12.2012 r., treścią której upoważniono E. Ś.p.o. Prezesa Zarządu K.S. M. do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy w imieniu strony pozwanej (powódki wzajemnej) poczynając od dnia 28.12.2012 r. Jednocześnie tegoż samego dnia złożono stosowny wniosek do KRS o dokonanie wpisu w rejestrze zgodnie z którym członkami Zarządu są E. Ś. (Pełniąca Obowiązki Prezesa Zarządu) i A. P. (członek Rady Nadzorczej oddelegowany do pełnienia funkcji członka Zarządu).

Tym samym należy stwierdzić, iż świadectwo wystawione a następnie wydane powodowi (pozwanemu wzajemnie) zostało podpisane przez osobę należycie do tego umocowaną, a argumentacja negująca tę okoliczność nie może znaleźć uznania.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu żądanie powoda (pozwanego wzajemnie) w zakresie sprostowania pkt 2 świadectwa pracy jak również kwestionowanie umocowania E. Ś. do jego podpisania, było niezasadne, o czym Sąd orzekł w pkt II sentencji wyroku.

Odnosząc się następnie do zasadności powództwa wzajemnego, Sąd w pierwszym rzędzie wziął pod uwagę, iż co do zasady jest ono dopuszczalne, jeżeli roszczenie wzajemne jest w związku z roszczeniem powoda lub nadaje się do potrącenia. Powództwo wzajemne można wytoczyć bądź w odpowiedzi na pozew, bądź oddzielnie, nie później jednak niż na pierwszej rozprawie, albo w sprzeciwie od wyroku zaocznego (art. 204 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).

W przedmiotowej sprawie strona pozwana pozwem wzajemnym domagała się sprostowania świadectwa pracy polegającego na zmianie zapisu pkt 3, w zakresie sposobu ustania zatrudnienia, poprzez stwierdzenie, że umowa o pracę uległa rozwiązaniu bez wypowiedzenia z winy pracownika (tj. ustalenie, że podane przez powoda w piśmie z dnia 27 grudnia 2012 r. przyczyny nie mogły być podstawą do rozwiązania umowy o pracę przez pracownika bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracodawcy).

Zgodnie z art. 97 § 2¹ k.p., to pracownik, a nie pracodawca, ma prawo w ciągu 7 dni od dnia otrzymania świadectwa pracy złożyć wniosek do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. Dopiero w przypadku odmowy ze strony pracodawcy sprostowania świadectwa pracy, były pracownik może w terminie 7 dni od otrzymania odmowy sprostowania świadectwa pracy złożyć pozew do sądu o sprostowanie świadectwa pracy. Strona pozwana (powódka wzajemna) nie miała więc prawnej możliwości złożyć pozwu wzajemnego o sprostowanie świadectwa pracy, bowiem nie jest ona, jako pracodawca, uprawniona przepisami materialnymi do składania tego rodzaju powództwa.

W związku z powyższym po stronie pozwanej (powódki wzajemnej) występował brak legitymacji procesowej do złożenia powództwa wzajemnego w przedmiocie sprostowania świadectwa pracy, a tym samym powództwo wzajemne było niedopuszczalne i podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt III sentencji wyroku.

Sąd pominął dowód z przesłuchania strony pozwanej (powódki wzajemnej) albowiem strona pomimo prawidłowego wezwania do osobistego stawiennictwa na termin rozprawy nie stawiła się na przesłuchanie.

Sąd oddalił również wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka M. K., albowiem okoliczność na którą został ten dowód zawnioskowany, tj. iż w dniu 20 grudnia 2012 r. powód złożył rezygnację do Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni (powódki wzajemnej) albowiem okoliczność ta została już udowodniona dowodami z dokumentów, w tym oświadczeniem powoda (pozwanego wzajemnie), które nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

W punkcie IV Sąd Rejonowy na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 u.k.s.c. nieuiszczonymi przez powoda (pozwanego wzajemnie) kosztami sądowymi w kwocie 30 zł obciążył stronę pozwaną (powódkę wzajemną), która powództwo główne przegrała w części, a wzajemne w całości. Z uwagi na powyższe, Sąd również nie obciążył powoda (pozwanego wzajemnie) kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej (powódki wzajemnej), o czym orzekł w punkcie V sentencji wyroku.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.